Polstrin News

Strana 2

Spát jako nomád ve stepi

Nahlédněte do realizace útulného interiéru jurty v kempu Stříbrný rybník.

Strana 8

Úspěch se dá měřit i jinak

Příběh dvou žen, jejichž zkušenosti dávají řemeslu skutečnou hodnotu.

Strana 12

Pohodlí začíná tam, kde končí obrazovka

Proč při výběru nábytku nestačí fotografie a je důležité zapojit vlastní smysly?

Strana 16

Od domu až po židli

Odkaz Kotěry a Gočára ukazuje, jak se architektura, interiér a nábytek propojují.

Spát jako nomád ve stepi

Představte si, že jste jen pár kilometrů od Hradce Králové, ale usínáte v tradiční středoasijské jurtě. Podobný zážitek není z říše snů. V lesích u Stříbrného rybníka totiž nedávno vyrostlo jedno autentické obydlí, ve kterém je spát zážitek!

MgA. Daniela Lašútová
Designér, Studio Polstrin

Historie jurty je stará tisíce let. Kruhové obydlí kočovných národů byla uzpůsobena jejich nomádskému způsobu života. Konstrukce musela být jednoduchá, ale odolná. Stejnou teď můžete na vlastní kůži vyzkoušet ve východních Čechách, tisíce kilometrů daleko od Mongolska, kde se zrodila. Za její podobou stojí designérka Daniela Lašútová ze studia Polstrin Design. „Když přišlo zadání od investora, Městských lesů HK, tak mě to nejen potěšilo, ale i trochu překvapilo. Jsem otevřena zajímavým a nekonvenčním projektům a tento mezi ně určitě patří," vzpomíná designérka na začátek spolupráce. Cílem bylo vytvořit jurtu, která bude odpovídat své předloze nejen zvnějšku, ale i zevnitř. Zásadní proto bylo zvolit vhodné interiérové vybavení. „Klient požadoval, aby byla inspirace mongolskými a asijskými kočovnými kmeny zjevná. S tím je spojena i zvolená barevnost. Od začátku jsme volili hlavně červené a tmavě červené barvy, zelenou, výrazné vzory na kobercích a kožešiny," vyjmenovává designérka ze tudia Polstrin barevnou paletu, která působí útulně a hřejivě.

Přívětivého efektu ale v interiéru nedosáhla jen barevností. Vzhledem k tomu, že je jurta tvořena jedním otevřeným prostorem, bylo potřeba citlivě vytvořit jednotlivé obytné zóny prostřednictvím chytře zvoleného nábytku a doplňků. Většinu designérka nechala na míru zpracovat přímo v Polstrinu. „Celý projekt jsme zařizovali na základě mých návrhů. Díky tomu, že se v Polstrinu věnujeme také zakázkové výrobě, nebyl s vybavením žádný problém. Vše u nás vzniklo od A až po Zet," připomíná hlavní benefit spolupráce. Na míru tak vzniklo působivé čelo postele s výrazným orientálním dezénem, který se opakuje i na polštářích nebo taburetech. Polstrin dodal také pohodlná křesla a gauče, ale i stolky a židle. Od začátku bylo totiž jasné, že výsledek má esteticky odpovídat stepnímu stanovému bydlení, ale zároveň být plně funkční a pohodlný.

Přesto se podobně atypický projekt neobešel bez technicky náročných řešení. Jurta je v Česku vnímaná jako exteriérový objekt, a proto musí být všechna elektrická zařízení vhodně vybrána. Osvětlení a zásuvky mají proto vysoký stupeň krytí, stejně jako kdyby byly na dešti. Ten k vám ale do jurty nepronikne. Pevná plachta, její ukotvení a celkové technické řešení jsou uzpůsobeny celoročnímu užívání. Do jurty se pohodlně vejde až 6 osob. Díky sofistikovanému řešení Daniely Lašútové a volbě nábytku z dílny Polstrin, má každý zaručený komfort. Slovo jurta v turkických jazycích označuje domov. V jurtě, která vyrostla pod vzrostlými borovicemi u Hradce Králové se budete cítit podobně bezpečně a komfortně.

Jurta je tradiční kruhové obydlí kočovných národů Střední Asie. Její jednoduchá, ale odolná konstrukce umožňovala snadné sestavení, rozebrání a přepravu.

Když jsem začala skládat toto číslo Polstrin News, jednotlivé články se zdály být každý o něčem jiném. O řemesle, domově, odpočinku, hudbě, architektuře, pomoci i nových začátcích. Čím déle jsem je ale četla vedle sebe, tím zřetelněji se mezi nimi objevovala jedna společná nit. Člověk.

Člověk, který se sklání nad kusem látky a díky letům zkušeností ví, kudy vést střih. Ten, kdo dokáže nápadu dát skutečný tvar a prostoru atmosféru. Někdo, kdo otevře dveře mladému člověku v okamžiku, kdy hledá svou vlastní cestu. Lidé, kteří pokračují v rodinném příběhu, předávají si zkušenosti a společně vytvářejí místa, kde je nám dobře. A také ti, kteří do těchto míst přinášejí hudbu, setkání a chvíle, na které se vzpomíná.

Možná právě dnes, kdy lze během několika okamžiků vytvořit dokonalý obraz i přesvědčivě znějící příběh, si více uvědomujeme cenu toho, co bylo skutečně prožito. Umělá inteligence dokáže napodobit styl, ale nemá paměť uloženou v rukou. Nezná trému prvního dne, radost z nalezeného řešení, blízkost společného setkání ani ten tichý pocit na konci práce, kdy člověk ví, že něco udělal dobře.

Příběhy, které jsem pro toto číslo vybrala a spojila, nejsou uměle vytvořené. Odehrály se mezi skutečnými lidmi. V dílně, v rodině, při práci, během rozhovoru, v koncertním sále i tam, kde někdo druhému podal pomocnou ruku.

A právě tuto lidskost bych vám chtěla prostřednictvím novin předat. Protože člověk dává věcem smysl, domovu atmosféru a příběhům jejich pravdivost.

Přeji vám, abyste ji našli i mezi řádky.

Valérie Turečková
šéfredaktorka

Polstrin News — 9/2026

Šéfredaktorka: Valérie Turečková
Texty: Valérie Turečková, není-li u jednotlivých článků uvedeno jinak.
Grafická sazba: Jan Hlaváček, Polstrin Design
Foto: David Rýpal, není-li uvedeno jinak.

Polstrin

POLSTRIN DESIGN, s.r.o.
Pražská třída 685
500 04 Hradec Králové

info@polstrin.cz
+420 495 057 165
polstrin.cz

Foto: Jura Třos

Když domov rozezní hudba

Domov netvoří jen věci, kterými se obklopujeme. Tvoří ho také chvíle, které v něm prožíváme – okamžiky klidu, setkání, radosti a inspirace.

Stejně jako pohodlné křeslo dokáže obejmout tělo, hudba se umí dotknout naší nálady, zpomalit čas a proměnit obyčejný večer v příběh, na který se nezapomíná.

Právě z této myšlenky vzniká naše nová spolupráce s Filharmonií Hradec Králové. Máme obrovskou radost, že se propojujeme právě s významnou hradeckou kulturní institucí, která přináší hudbu lidem v mnoha podobách. Společně chceme ukázat, že kultura nemusí patřit jen do velkých koncertních sálů. Může vstoupit i do prostoru, který připomíná domov – a být nám doslova na dosah.

„Na tomto partnerství mě těší především to, že je bytostně hradecké. Spojuje skvělou hradeckou firmu Polstrin a Filharmonii Hradec Králové. Jejich práce mě fascinuje. Stojí na mimořádné zručnosti, preciznosti a péči o každý detail. Výsledkem je nábytek s výjimečným designem, který není jen dokonale funkční a pohodlný. Je to jednoduše čistá krása. Právě v tom si naše obory rozumějí. Také kvalitní hudba vzniká z mistrovství, soustředění, citu pro detail a schopnosti proměnit řemeslnou dokonalost v emoci. Když se krásný a pohodlný nábytek spojí s kvalitní hudbou napříč žánry, vzniká ideální prostor pro zastavení, odpočinek a ponoření do vlastního světa. A přesně takový zážitek chceme lidem nabídnout. Hradecká firma, hradecký orchestr a odpočinek, jak má být," říká ředitel Filharmonie Hradec Králové Vladimír Šrámek.

Filharmonie Hradec Králové

Čtyřikrát ročně proto proměníme náš showroom – nebo spíš slowroom – v malé komorní koncertní místo. Zveme vás, abyste na chvíli odložili každodenní spěch, pohodlně se usadili do našich křesel a nechali se unášet krásnými tóny. V příjemné atmosféře bude prostor jen pro hudbu, blízkost a společný zážitek.

První takové setkání se uskuteční 14. října 2026. Přivítáme nové kvinteto s názvem LABe, které zahraje známé popové písně v nečekaných komorních aranžích. Jejich autorem je fenomenální akordeonista a skladatel Aliaksandr Yasinski. Čeká nás tak večer plný melodií, které možná dobře znáte, ale tentokrát je uslyšíte úplně jinak.

Hudba má sílu ovlivnit, jak se cítíme. Dokáže dodat energii, uklidnit, otevřít vzpomínky i vytvářet nové. I proto podle nás patří ke kultuře domova a ke kvalitnímu životu stejně přirozeně jako pohodlí, světlo nebo barvy. Chceme, aby náš slowroom byl místem, kam se nechodí jen vybírat nábytek, ale také zastavit se, potkat se a něco krásného prožít.

Po říjnovém zahájení bude následovat koncert předvánoční, jarní a letní – pokaždé s jiným hudebním tělesem a jinou náladou. Budeme rádi, když si k nám postupně najdete cestu a zvyknete si, že se u nás stále něco děje.

Přijďte si poslechnout, jak zní domov, když dostane hudbu.

Čtyři večery, kdy showroom rozezní hudba

Náš showroom znáte jako místo, kde si můžete v klidu sednout, zkoušet, vybírat a dát svému rozhodnutí čas. Teď vás do něj zveme ještě z jiného důvodu. Čtyřikrát během roku se showroom promění v komorní koncertní prostor. Bez velkého pódia a zbytečného odstupu. Hudba, lidé a večer, který si můžete opravdu užít.
Uložte si termíny. Těšíme se na vás u nás v Polstrinu.

14. 10. 2026

LABe

Pop, jak jste ho možná ještě neslyšeli

Naše první koncertní setkání otevře nové kvinteto LABe. Pět hudebníků Filharmonie Hradec Králové vezme známé popové melodie a zahraje je v komorní podobě – na klavír, housle, violu a violoncello.

Uslyšíte písně, které možná znáte od Bee Gees, Eltona Johna, Michaela Jacksona, Stinga nebo Seala, tentokrát ale v zcela nových aranžích Aliaksandra Yasinskiho.

Přijďte si sednout, zaposlouchat se a zažít náš Slowroom zase trochu jinak.

Barbora Hamáčková – klavír, Anna Theresa Mikolášek – housle, Antonie Vaňkátová – housle, Lenka Řezaninová – viola, Lukáš Pospíšil – violoncello

16. 12. 2026

Iva Marešová & RAZAM

Večer, který nás naladí na Vánoce

Předvánoční čas si říká o chvíli, kdy se nemusí nikam spěchat. V prosinci proto náš Slowroom naplní hudba Ivy Marešové, Radka Doležala a Vladimíra Šrámka.

Čekají nás autorské písně, známé melodie i skladby připravené speciálně pro tento večer. Hudba, která vypráví příběhy, vrací vzpomínky a na chvíli nechá vše ostatní za dveřmi.

Usaďte se do křesla, vezměte s sebou někoho blízkého a přijďte s námi prožít jeden klidný prosincový večer.

Iva Marešová – zpěv, Radek Doležal – klavír a perkuse, Vladimír Šrámek – kytara

17. 3. 2027

Kvintesence

Jaro v pěti nástrojích

Březnový koncert bude patřit dechovému kvintetu Kvintesence, které tvoří hráči Filharmonie Hradec Králové.

Flétna, hoboj, klarinet, fagot a lesní roh přinesou do Slowroomu úplně jinou barvu i náladu než předchozí koncerty. Lehkost, energii a hudbu, která se k začátku jara přirozeně hodí.

Přijďte na chvíli zpomalit, dát si něco dobrého a poslechnout si, jak může znít první jarní večer v Polstrinu.

Eliška Hejhalová – flétna, Markéta Postlerová – hoboj, Marek Pavíček – klarinet, David Urban – fagot, Dominika Gúberová – lesní roh

9. 6. 2027

Petr Sovič & Gramofon

Léto začíná swingem

Poslední večer našeho prvního koncertního cyklu bude patřit jazzu, swingu a českým melodiím, které mají v sobě lehkost i eleganci.

Petr Sovič a Gramofon se vracejí k hudbě minulých desetiletí, ale nehrají ji jako vzpomínku. Dávají jí současnou energii, nadhled a chuť být spolu.

Červnový koncert chceme pojmout jako společnou tečku za první sezonou. Takovou, u které se sedí, poslouchá, potkává a možná se ani nechce domů.

Petr Sovič – zpěv, Vladimír Šrámek – kytara, Tomáš Votava – bicí, Jiří Pavlík – klavír, Petr Dlabola – kontrabas

Výtěžek z koncertů věnujeme Nadačnímu fondu Honzíkova cesta

NADAČNÍ FOND Honzíkova cesta

Uložte si termíny

14. 10. 2026 — LABe

16. 12. 2026 — Iva Marešová & RAZAM

17. 3. 2027 — Kvintesence

9. 6. 2027 — Petr Sovič & Gramofon

Nábytek — Café — Hotel

polstrin.cz

Polstrin

Handmade
Home

Každý si zaslouží šanci na dobrý začátek

Jak vznikla naše spolupráce s Nadačním fondem Honzíkova cesta a proč věříme, že i jedna pracovní zkušenost může otevřít nové možnosti.

Ne všechny děti začínají na stejné startovní čáře
Když jí byly čtyři roky, už věděla, že se musí postarat sama o sebe. Vyrůstala jen s maminkou. Ta někdy odešla z domu na den. Jindy na dva. Občas se nevrátila ani tři dny. Holčička si sama hledala jídlo, čekala, až se dveře znovu otevřou, a doufala, že tentokrát bude všechno jinak.

Když chodila do první třídy, doma z toho, co našla, vyráběla různé drobné předměty a prodávala je. Ne proto, aby měla kapesné jako ostatní děti. Měla hlad. Chtěla si koupit svačinu.

Bohužel není sama. Podobných příběhů známe mnohem víc, než bychom si přáli.

Když podobné příběhy slyšíte zblízka, pochopíte, že některé děti nezačínají svůj život na stejné startovní čáře. Nechybí jim schopnosti ani odhodlání. Často jim jen chyběl někdo, kdo by je podržel, povzbudil a ukázal jim, že se mohou spolehnout i na druhé.

Právě proto vznikl Nadační fond Honzíkova cesta.

Společně s dětskými domovy, odborníky, dobrovolníky a partnery pomáhá dětem znovu získávat to, co by mělo být samozřejmostí – důvěru, sebevědomí a víru, že i jejich budoucnost může být jiná. Připravuje mladé lidi na samostatný život, pomáhá jim ve vzdělávání, propojuje je s lidmi, kteří jim mají co předat, a vytváří příležitosti, díky nimž mohou zažívat úspěch a objevovat, co všechno dokážou.

V Honzíkově cestě věří, že minulost nemusí rozhodovat o budoucnosti. A že když se spojí lidé, kteří chtějí pomáhat, může se začít psát úplně nový příběh. Takový, ve kterém už žádné dítě nemusí být na všechno samo.

Domov není jen místo. Je to i šance
Když jsme začali přemýšlet o spolupráci s Nadačním fondem Honzíkova cesta, uvědomili jsme si jednu věc. Už téměř sedmdesát let pomáháme lidem vytvářet domovy prostřednictvím nábytku. Domov ale není jen prostor, ve kterém žijeme. Je to také pocit bezpečí, důvěry a vědomí, že na své cestě nejsme sami.

Proto nám spolupráce s Honzíkovou cestou dává hluboký smysl. Nechtěli jsme být pouze finančním partnerem. Chtěli jsme nabídnout něco, co umíme nejlépe – skutečné pracovní prostředí, zkušenost a lidi, kteří mají co předat.

V Polstrinu pracují odborníci, kteří své profesi zasvětili mnoho let. Mohou předat nejen pracovní postup, ale také ukázat, co znamená odpovědnost, pečlivost, spolupráce a radost z dobře odvedené práce. Právě setkání s různými lidmi a profesemi může mladému člověku pomoci zjistit, v čem je dobrý, co ho baví a jakým směrem by se chtěl vydat.

Proto chceme otevírat dveře studentům a mladým lidem z dětských domovů. Ne proto, abychom získali brigádníka, ale abychom jim umožnili vyzkoušet si práci v bezpečném prostředí, získat vlastní zkušenost a zažít, že jejich úsilí má hodnotu. Věříme, že právě takové příležitosti mohou být jedním z důležitých kroků k samostatnému životu.

Text: Libuše Zástěrová
Foto: Archiv, Nadační fond Honzíkova cesta

„Myšlenka pomáhat dětem z dětských domovů mě od začátku velmi oslovila. Ne každý má bohužel to štěstí vyrůstat s pocitem bezpečí a s vědomím, že má vedle sebe své nejbližší, kteří ho podrží ve chvíli, kdy dělá první kroky do samostatného života. O to důležitější mi připadá, aby mladí lidé, kterým takové zázemí chybělo, věděli, že ani na další cestu nemusí být sami. Jsem proto moc ráda, že pracuji ve firmě, která je podobným projektům otevřená a je ochotná nabídnout nejen podporu, ale i konkrétní příležitost a zkušenost. Pro mě osobně má velký smysl být součástí pomoci, díky které mohou mladí lidé cítit, že je tu někdo, kdo jim věří, podá jim pomocnou ruku a alespoň kousek jejich cesty jim bude krýt záda.“

— Valérie Turečková, Polstrin

„Jsme vděční, že na této cestě stojí po našem boku i partneři, kteří sdílejí stejné hodnoty. Mezi ně patří i společnost Polstrin, která svou podporou pomáhá dětem otevírat nové možnosti. Vážíme si toho!“ dodává Libuše Zástěrová, Nadační fond Honzíkova cesta.

David Horák

Čtrnáct dní v Polstrinu

Prvním studentem, kterého jsme díky spolupráci s Honzíkovou cestou přivítali, byl David z dětského domova v Jindřichově Hradci. Během dvou týdnů si vyzkoušel několik různých činností – práci zahradníka, montážníka, skladníka i grafika. Po dobu brigády jsme mu poskytli ubytování v našem Hotelu Polstrin, aby mohl poznat nejen jednotlivá pracoviště, ale také každodenní rytmus firmy a samostatnější způsob fungování.

Co mu tato zkušenost přinesla a kam by chtěl směřovat dál, shrnuje jeho pohled.

Z Davidova pohledu
Na začátku se David těšil především na nové zkušenosti, prostředí a lidi. Přirozenou nervozitu z prvního dne ale brzy vystřídal pocit, že mezi kolegy zapadl. Nejvíc ho překvapila jejich ochota poradit a přátelský přístup. „Měl jsem pocit, že mě mezi sebe přijali hned od začátku,“ vzpomíná.

Z různých profesí, které si během dvou týdnů vyzkoušel, mu byla nejbližší grafika. Právě té se už delší dobu věnuje a zkušenost v Polstrinu ho utvrdila v tom, že kreativní práce je směr, kterým se chce dál rozvíjet. Zároveň pro něj bylo cenné poznat také sklad, montáže nebo práci kolem zeleně a vidět, jak na sebe jednotlivé části firmy navazují.

Důležitou zkušeností ale nebyla jen samotná práce. Dva týdny mimo známé prostředí mu daly možnost vyzkoušet si větší samostatnost, vytvořit si vlastní režim a zjistit, že se dokáže rychle přizpůsobit novému prostředí i kolektivu.

Do budoucna chce dokončit maturitu, dál se věnovat grafice, tvorbě a přemýšlí také o dalším studiu. Zkušenost z Polstrinu mu potvrdila nejen to, co ho baví, ale také jak důležité jsou při podobné příležitosti vztahy s lidmi.

A právě to by chtěl předat i dalším mladým lidem: „Nebojte se vystoupit ze své komfortní zóny, protože někdy právě mimo ni objevíte nové možnosti, schopnosti a třeba i část sebe, o které jste předtím nevěděli.“

Úspěch se někdy měří jinak

Hanka Bílešová, Marcela Sokolová

Dvě ženy z Polstrinu dokazují, že skutečný úspěch nemusí být spojený s funkcí ani titulem. Někdy vzniká potichu – z let zkušeností, poctivého řemesla a práce, která bude každý den sloužit někomu jinému.

Když se řekne úspěšná žena, většina lidí si představí podnikatelku, manažerku nebo známou osobnost. Jenže úspěch může mít i mnohem tišší podobu. Může vznikat každý den mezi rolemi látek, přírodními usněmi a střihy, které zákazník nikdy neuvidí. Přesto právě na nich záleží, jak bude pohovka nebo křeslo vypadat nejen dnes, ale i za mnoho let.

Ve čtvrtém patře naší budovy pracují bok po boku dvě ženy, které spojuje láska k řemeslu.

Marcela přišla do firmy před šestnácti lety jako švadlena, dnes pracuje s digitálními střihy a moderním CNC strojem. Přesto říká, že nůžky ze své práce nikdy neodložila.

„Když jsem nastupovala, vůbec mě nenapadlo, že jednou budu pracovat s moderními technologiemi. Tehdy jsem seděla za šicím strojem a řešila hlavně to, aby byla práce dobře udělaná. Dnes pracuji s digitálními střihy a obsluhuji CNC stroj, ale některé látky je pořád potřeba stříhat ručně. Třeba když se musí přesně napasovat vzor. Technologie nám hodně pomáhá, ale bez zkušeností a ruční práce to nejde.“

Právě zkušenosti jsou tím, co v její práci rozhoduje. Každý materiál se chová trochu jinak a ne všechno lze svěřit počítači. „Stroj řeže přesně podle dat, která dostane. Ale materiál není pokaždé stejný. Někdy je potřeba zastavit se, podívat se na látku jinak a rozhodnout, co s ní udělat.“

Když se jí člověk zeptá, kdy se stala odbornicí, jen se usměje. „Asi jsem si to nikdy neřekla takhle přímo. Člověk pracuje, postupně se učí a pak zjistí, že za ním někdo přijde s otázkou. Když se to opakuje, dojde mu, že už má asi něco za sebou. Beru to hlavně jako důvěru kolegů.“

Jen pár kroků od ní pracuje Hanka. V Polstrinu je už sedmadvacet let a za tu dobu prošla několika profesemi, než našla tu, která jí zůstala nejbližší – ruční střih přírodní usně. „Byla to postupná cesta. Začínala jsem na čalounické dílně u přípravy koster, potom jsem přešla ke stříhání látek a časem jsem se dostala i k usním. Nebylo to tak, že bych si na začátku řekla, že se na ně chci specializovat. Prostě přišla příležitost a zjistila jsem, že mi ta práce vyhovuje,“ říká.

Na rozdíl od textilií se přírodní useň nedá naprogramovat. Každý kus je originál. Má jinou kresbu, jinou pevnost i jiná místa, která je potřeba při stříhání obejít nebo naopak využít.

„Nejdřív se na ni musím podívat. Zjistit, kde je pevnější, kde je měkčí a kde jsou přirozené znaky. Teprve potom vezmu do ruky šablony a nůžky,“ vysvětluje Hanka.

Tohle se podle ní člověk nenaučí z příručky. „Časem poznáte, která část je vhodná na sedák, která na opěrák a kde bude lepší díl vůbec neumísťovat. To vám nikdo úplně nevysvětlí. Musíte si tím projít,“ říká,

Obě ženy spojuje ještě jedna věc. Ani jedna nikdy neusilovala o vedoucí pozici. Přesto jsou dnes lidmi, za kterými kolegové chodí pro radu. Ne proto, že by měly funkci, ale proto, že jejich zkušenosti vznikaly dlouhé roky každodenní práce.

Marcela říká, že právě to ji na práci stále baví. „Pořád přicházejí nové látky, nové modely nebo něco, co jsme ještě neřešili. Člověk musí přemýšlet a hledat řešení. A potom je příjemné vidět hotový výrobek a vědět, že jsem byla u jeho začátku,“ vypráví.

Hanka dodává, že nejdůležitější je nikdy nepodcenit detail. „Někdy se zdá, že na něm nezáleží. Ale na hotovém výrobku se nakonec projeví všechno,“ ví Hanka.

Jejich práci většina zákazníků nikdy neuvidí. Když si lidé sednou do nové pohovky, vnímají pohodlí, vzhled nebo barvu. Jen málokdo si uvědomí, že právě přesný střih rozhoduje o tom, jak bude nábytek sloužit po mnoho let.

Přesto právě tady, ve střihárně, vzniká jeden z nejdůležitějších kroků celé výroby.

Foto: Pavla Klement

A co pro ně vlastně znamená úspěch? Marcela odpovídá bez dlouhého přemýšlení.

„Mám dobrý pocit, když všechno projde výrobou bez problému, kolegové se na připravené díly mohou spolehnout a zákazník je s hotovým výrobkem spokojený. Těší mě, když vím, že nábytek bude dobře sloužit dlouhé roky. A také když se za mnou kolegové přijdou poradit. To pro mě znamená, že moje práce má smysl,“ říká Marcela.

Hanka to vidí podobně. „Já mám radost, když se podívám na hotový výrobek a vím, že je udělaný dobře. Nemusí nikdo vědět, co přesně jsem na něm dělala. Důležité je, aby byl zákazník spokojený a aby mu nábytek dlouho vydržel. Pak vím, že jsem svou práci neodbyla,“ uzavírá.

Řemeslo na celý život

Zbyněk Dundáček pracuje jako čalouník v Polstrinu už 31. rokem. Za tu dobu mu pod rukama prošla křesla, postele i celé sedací soupravy. V rozhovoru vypráví, jak se čalounictví za desítky let proměnilo, bez čeho se dnes při práci neobejde a proč někdy rozpracovaná pohovka připomíná křídlo letadla.

V Polstrinu pracujete jako čalouník. Jak jste se k této profesi dostal a jak dlouho se jí věnujete?
Vyučil jsem se řemeslu v Liberci, odkud také pocházím. Před vojnou jsem dělal drobné rekonstrukce historického nábytku a hned po vojně jsem se byl zeptat na práci právě v Polstrinu. Přijali mě a dnes tu pracuji už 31. rokem.

Čalounictví má velmi dlouhou historii. Jak moc se dnešní práce liší od čalounictví před několika staletími?
Historie čalounické profese sahá opravdu hluboko do minulosti a její počátky se nedají přesně doložit. První známé pokusy najdeme už ve starém Římě i dříve, v 16. století se z čalounictví zřejmě stalo samostatné řemeslo. Staré technologie, jak je známe třeba z 18., 19. a počátku 20. století, se dnes už skoro nepoužívají, většinou jen při rekonstrukcích historického nábytku. Pracovalo se hlavně s dostupnými přírodními materiály, jako jsou žíně nebo africká tráva, v kombinaci s kovovými pružinami. Podstata ale zůstává stejná: chceme kolem sebe kvalitní nábytek, který dobře vypadá a hlavně se v něm pohodlně sedí. Dnešní moderní materiály přitom v mnoha ohledech klasickou technologii předčí.

Bez jakého náčiní se dnešní čalouník při práci neobejde?
Pro svoji práci potřebuji hlavně pneumatickou přistřelovací pistoli a samozřejmě řadu dalšího nářadí. Sponkovačka, jak jí říkáme, dnes nahrazuje klasickou práci s hřebíčky.

Kolik času zabere očalounit jeden kus nábytku?
Čas strávený na jednotlivých kusech se liší podle velikosti a složitosti. Křeslo může trvat třeba dvě hodiny, sedací souprava jeden až dva dny a postel čtyři až osm hodin. Je to velmi specifické. Rozdíl mezi průměrnou sedací soupravou a kvalitním výrobkem je ale především v použitých materiálech, zpracování a v tom, jak jsou zakomponované do celkového designu.

Jsou některé materiály výrazně náročnější na zpracování než jiné?
Náročnější jsou třeba speciální pěny vyráběné procesem za studena. My je označujeme jako pěnu K. Používám je například u výrobků, kde je potřeba kopírovat organické tvary.

Trpíte profesionální deformací a sledujete, jak jsou sedačky nebo křesla kolem vás očalouněné?
Tak profesionální deformací asi trpím, ale nerad si to přiznávám (smích). Občas se přistihnu, jak sleduji šití a tuhost materiálů třeba v dopravních prostředcích nebo na návštěvě u známých.

V Polstrinu pracujete už přes tři desetiletí. Co podle vás firmu v čalounictví odlišuje?
Myslím, že hlavně to, že nejsme sériová výroba a snažíme se vycházet vstří nejnovějším trendům a současnému designu. Spolupracujeme s řadou designérů, architektů a dalších partnerů.

Co vás na vaší práci baví nejvíc?
Hlavně její rozmanitost a to, že při ní mohu uplatnit i některé vlastní nápady a invence.

Který výrobek z nabídky Polstrinu je z pohledu čalouníka nejnáročnější a proč?
Z mého pohledu je jedním z nejnáročnějších výrobků designová sedací souprava Seaside, hlavně kvůli náročné přípravě jednotlivých segmentů. Nejdříve to vypadá, že pracujete na křídle letadla, ale přitom se vám pod rukama rodí krásný organický tvar opěráku pohovky.

Když se ohlédnete za více než třiceti lety u řemesla, je něco, co byste dnes udělal jinak nebo co byste poradil sám sobě, když jste do Polstrinu nastupoval?
Nezměnil bych asi nic. Každý si musí projít určitým vývojem a podle mě je důležité poznat výrobu z různých stran. V Polstrinu jsem si prošel v podstatě všemi jejími stupni – od přípravy přes střihárnu až po čalounickou dílnu. Každé oddělení má něco do sebe a všude jsem získal zkušenosti, které mi dnes pomáhají lépe rozumět celému procesu výroby čalounického nábytku.

Text: Veronika Pařízková

Produktové tipy

Chillika

Stvořená pro opravdový odpočinek

Chillika není sedačka, na které se sedí způsobně. Je to válečka. Je měkká, hluboká a velkorysá – stvořená pro lenošení, válení a chvíle, kdy se chcete opravdu uvolnit. Její uvolněný charakter ale stojí na precizním řemesle. Výrazné široké paspule lemují jednotlivé části, podtrhují měkké tvary a dávají vyniknout detailu čalounického zpracování.

Cena zobrazené sestavy od: 82 341 Kč

Korneta

Měkká, otočná a překvapivě skladná

Malé křeslo s překvapivě velkým komfortem. Kompaktní, elegantní a přitom nepřehlédnutelné. Korneta pracuje s měkkými oblými liniemi, které jí dodávají současný vzhled a zároveň vytvářejí příjemný pocit bezpečí. Zaoblený opěrák plynule přechází do područek a ergonomicky tvarovaný sedák poskytuje pohodlí při ranní kávě, čtení i dlouhém rozhovoru. Díky otočné podnoži nabízí Korneta volnost pohybu a snadno si najde místo v obývacím pokoji, hotelovém lobby i reprezentativní kanceláři.

Cena od: 27 794 Kč

Continella

Nový pohled na čalouněnou postel

Continella je naše odpověď pro ty, kteří od postele očekávají víc. Prémiový komfort tu nevzniká jednou vlastností, ale promyšlenou skladbou celku. Každá vrstva má svůj smysl – od pružinového základu přes matraci až po topper. K tomu přidáváme to, co je nám vlastní: precizní čalounění, kvalitní materiály a řemeslnou jistotu získanou desítkami let zkušeností.

Cena zobrazené sestavy od: 118 265 Kč

Polstrin Pro

Pocit domova nekončí doma

Ve veřejných interiérech často převládají tvrdé materiály, rovné plochy a strohost. My do nich přinášíme měkkost. Nejen sedacím nábytkem, ale také čalouněnými stěnami, akustickými prvky a atypickými řešeními navrženými pro konkrétní místo. Čalounění dokáže prostor ztišit, změkčit a dodat mu pocit, který známe z domova.

Cena: zakázkově na doptání

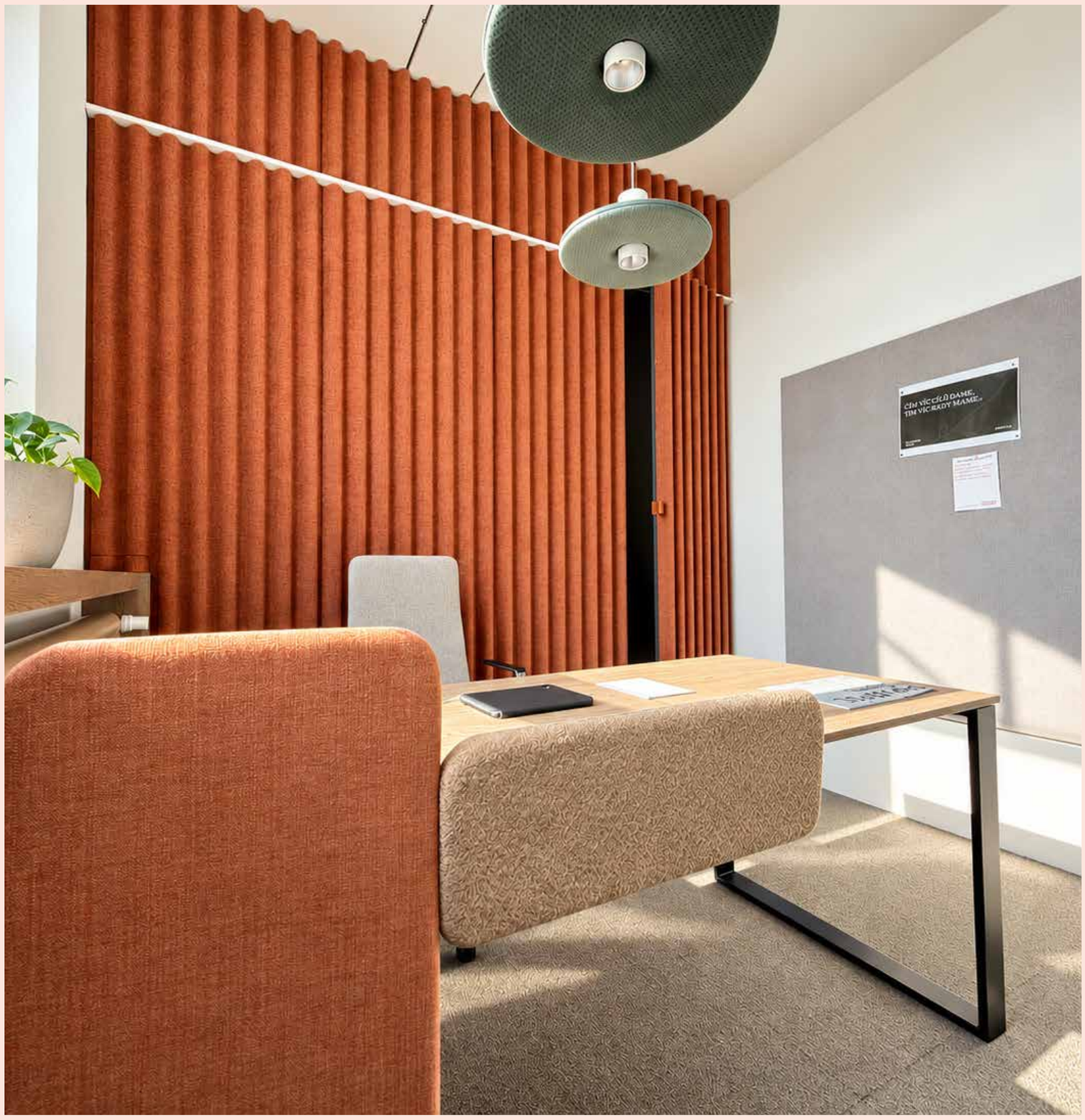

Pohodlí začíná tam, kde končí obrazovka

Pohodlí z fotografie nepoznáte. Stejně jako dotek látky, její skutečný odstín nebo vůni kůže. Internet je skvělým místem pro inspiraci a první výběr. U nábytku, na kterém budete sedět možná dalších deset let, ale stojí za to zapojit víc než jen oči.

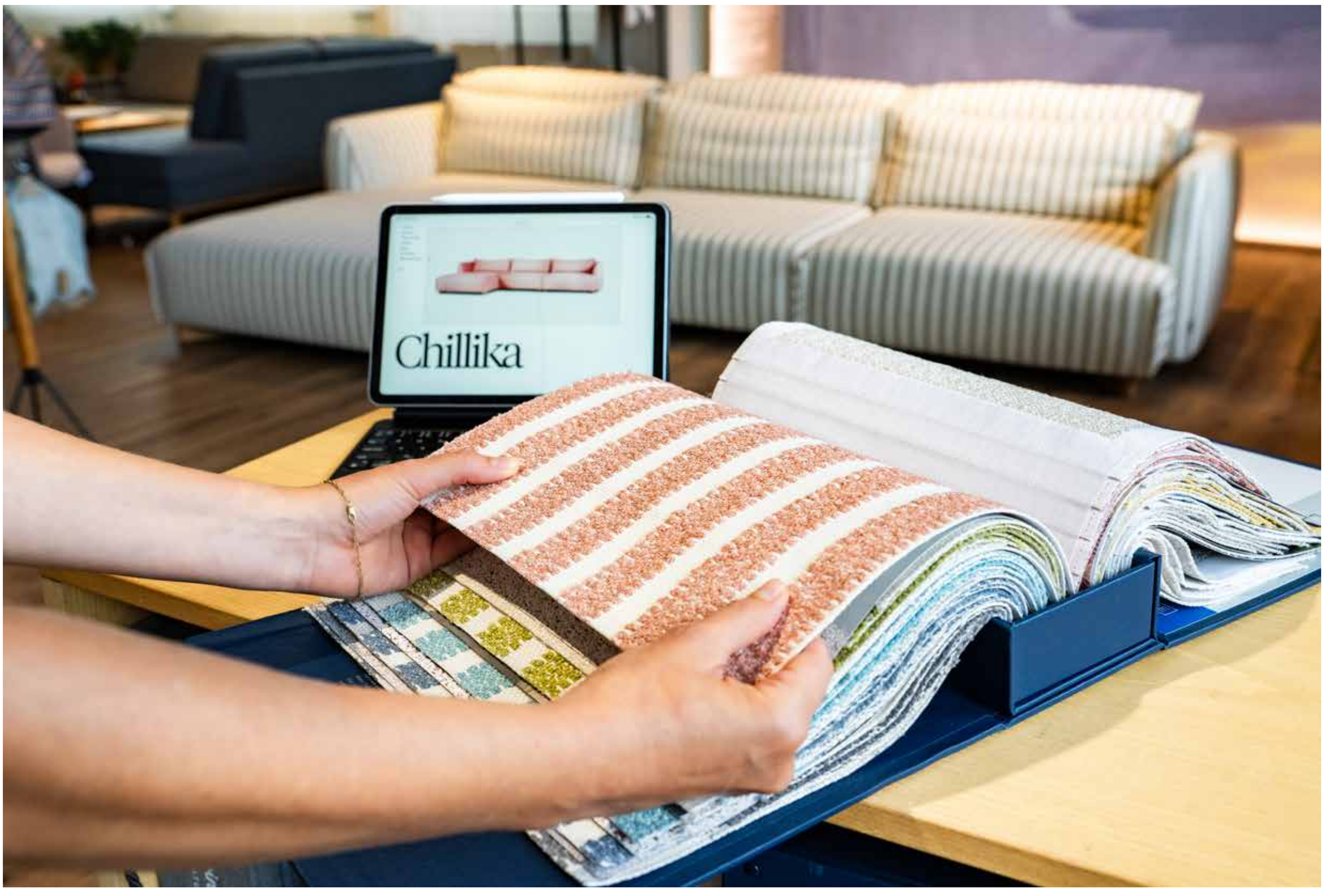

Internet nám výběr nábytku v mnohém usnadnil. Během jednoho večera si můžeme prohlédnout desítky židlí, křesel i sedacích souprav, porovnat jejich rozměry, materiály a barevná provedení. Můžeme se vracet k fotografiím, ukládat si favority a hledat řešení, které bude fungovat v našem interiéru.

Také na našem webu najdete spoustu inspirace, informací a možností, jak může váš nábytek vypadat.

Jenže obrazovka má své limity. A u nábytku, jehož hlavním úkolem je, aby se nám na něm dobře sedělo, jsou docela podstatné.

Pohodlí z fotografie nepoznáte

Na fotografii může křeslo působit jako ztělesnění pohodlí. Měkký sedák, vysoké opěradlo, příjemně zaoblené područky. Jenže dokud se neposadíte, vlastně nevíte.

Každé tělo je jiné. Někomu vyhovuje pevnější sed, jiný se chce do nábytku zabořit. Pro jednoho je hlubší křeslo příjemné, druhý v něm nedosáhne pohodlně nohama na zem. U židle může rozhodovat několik centimetrů ve výšce sedu, tvar opěradla nebo hrana sedáku. U pohovky zase hloubka, sklon opěradla nebo výška područky.

A první dojem nemusí říct všechno.

Některé věci zjistíte až po několika minutách. Sedák, který se zpočátku zdál příjemný, začne být příliš měkký. Opěradlo neposkytuje oporu tam, kde ji potřebujete. Nebo v určité poloze začnete pod sedákem nepříjemně vnímat konstrukci.

To nejsou informace, které se dají zachytit na produktové fotografii. A často ani v tabulce technických parametrů. Pohodlí totiž není jen vlastnost nábytku. Je to vztah mezi konkrétním kusem nábytku a konkrétním člověkem.

Nábytek nevnímáme jen očima

Při prohlížení nábytku na internetu používáme především zrak. V každodenním životě ale zapojujeme mnohem víc smyslů.

Dotýkáme se ho.

Potahová látka může na fotografii vypadat jemně a měkce. Až když ji vezmete do ruky, zjistíte, jaká skutečně je. Hladká, strukturovaná, hřejivá, chladivá, hebká nebo trochu hrubší.

A to, co je příjemné jednomu, nemusí vyhovovat druhému.

Podobné je to s kůží. Její charakter nevytváří jen kresba a odstín. Je to také pocit při doteku, teplota materiálu a její charakteristická vůně.

Ano, nábytek vnímáme i čichem.

A právě vůně kvalitní kůže patří k zážitkům, které vám žádná obrazovka zprostředkovat nedokáže.

A jakou barvu vlastně vidíte?

Ani fotografie nedokáže vždy přesně odpovědět na zdánlivě jednoduchou otázku: Jakou má ten nábytek barvu?

Výsledný odstín ovlivňuje světlo při fotografování, fotoaparát, následná úprava snímku a nakonec i displej telefonu nebo monitoru, na kterém si výrobek prohlížíte. Stejná fotografie tak může na dvou obrazovkách působit rozdílně.

A samotný materiál se navíc mění se světlem.

Jinak bude vypadat u velkého okna za slunečného dopoledne, jinak za zataženého dne a jinak večer při umělém osvětlení. U strukturovaných nebo vlasových tkanin může vnímání odstínu ovlivnit dokonce úhel pohledu nebo směr vlasu.

Fotografie vám proto může barvu velmi dobře přiblížit.

Skutečný materiál v ruce vám ale řekne víc.

Dejte vyzkoušení čas
Osobní zkušenost s nábytkem neznamená jen přijít, na dvě vteřiny si sednout a zase vstát.

Na jídelní židli možná budete trávit dlouhé večery s rodinou a přáteli. V křesle číst nebo odpočívat. Na pohovce sedět, ležet, povídat si, pracovat nebo sledovat film.

Proto si nábytek zkuste tak, jak ho budete skutečně používat.

Na židli chvíli zůstaňte. V křesle se opřete. Na pohovce změňte polohu, natáhněte si nohy nebo si klidně lehněte. Pokud nábytek používáte ve dvou, vyzkoušejte ho společně.

Některé nepříjemnosti se totiž projeví až po chvíli. A někdy rozhodují zdánlivé maličkosti – pár centimetrů navíc, tvar hrany, sklon opěradla nebo konstrukce, kterou v určité poloze začnete pod sedákem cítit.

Když si vybíráte něco, na čem během příštích let strávíte stovky nebo tisíce hodin, několik minut navíc při zkoušení není velká investice.

To důležité někdy není vidět vůbec
A pak je tu ještě jedna vrstva, kterou fotografie hotového nábytku většinou neukáže.

To, co je uvnitř.

Pod potahem se skrývá konstrukce, spoje, pružení, pěny a další vrstvy výplní. Každá má svou funkci a společně rozhodují nejen o tom, jak se na nábytku sedí dnes, ale také jak se na něm bude sedět za několik let.

Právě tady se ukazuje kvalita použitých materiálů i řemeslného zpracování.

Na fotografii mohou dvě křesla nebo dvě pohovky působit velmi podobně. To, co se skrývá pod jejich povrchem, přitom může být zásadně odlišné.

„Pohodlí totiž není jen vlastnost nábytku. Je to vztah mezi konkrétním kusem nábytku a konkrétním člověkem.“

U dobrého čalouněného nábytku proto záleží i na věcech, které možná nikdy neuvidíte.

Budete je ale cítit.

Co když se netrefíte?
Výběr pouze podle internetu samozřejmě může dopadnout skvěle.

Ale také nemusí.

Nábytek dorazí domů a teprve tehdy zjistíte, že vám židle není pohodlná. Křeslo je pro vás příliš hluboké. Potah není na dotek tak příjemný, jak jste si představovali. Nebo pohovka ve skutečném světle vašeho obývacího pokoje působí barevně úplně jinak než na monitoru.

U malého balíčku není vrácení velký problém.

U nábytku už může být situace složitější. Jak znovu bezpečně zabalit velké křeslo nebo několik dílů sedací soupravy? Kdo je snese z patra? Projdou bez problémů dveřmi a schodištěm? Jak zajistit odvoz?

Z jednoduchého rozhodnutí se najednou může stát poměrně náročná logistická operace. A přitom důvodem může být něco, co byste při osobním setkání s nábytkem zjistili během několika minut.

Z internetu do Slowroomu
Internet a osobní výběr přitom nemusí stát proti sobě.

Naopak.

Internet je skvělým místem, kde začít. Na našem webu můžete hledat inspiraci, prohlížet si jednotlivé kolekce, objevovat možnosti provedení a vytipovat si modely, které odpovídají vašemu prostoru a vkusu.

A potom přijít a zažít je na vlastní kůži.

Právě proto jsme vytvořili náš Slowroom. Místo, které jde tak trochu proti rychlosti dnešní doby.

Místo, kde na výběr nábytku nemusíte spěchat.

Posaďte se. A ne jen na pár vteřin. Vyzkoušejte jinou židli, jiné křeslo nebo pohovku. Vraťte se ke svému prvnímu favoritovi a porovnejte ho s ostatními. Sáhněte si na látky, prohlédněte si jejich strukturu a odstíny v reálném světle. Přivoňte si ke kůži. Ptejte se.

A klidně si mezitím dejte kávu v naší kavárně a nechte všechny dojmy chvíli uležet.

Slowroom není místo pro rychlé rozhodnutí. Je to prostor, kde můžete svému rozhodnutí dát čas.

Nábytek k sezení si totiž nevybíráme na chvíli. Bude součástí snídaní, večerů, návštěv, rozhovorů, práce i odpočinku. Budeme se ho každý den dotýkat a strávíme na něm stovky a tisíce hodin.

Tak proč jeho výběru nedopřát trochu času?
Na našem webu najděte inspiraci.
Ve Slowroomu zjistěte, co vám opravdu sedí.

Sedmdesát let čekala na svůj návrat. Café Herzog znovu žije

Ještě nedávno byl Broumov zapomenuté sudetské město na severu. Bez perspektivy a ambicí. Situace se ale postupně začala měnit k lepšímu a dnes se Braunau, jak zněl jeho původní německý název, stává turistickou perlou regionu. A zásluhu na tom má i nově otevřené Café Herzog.

Kavárna Herzog na Mírovém náměstí v centru města se poprvé otevřela veřejnosti už na konci 19. století. Díky své vnitřní bohaté výzdobě, velkým oknům a pravděpodobně i skvělému sortimentu se stala rychle centrem společenského dění. Jméno získala po svém zakladateli, cukráři Herzogovi, který zafinancoval výstavbu celého objektu podle návrhu stavitele Huberta Meiera. Objekt se ale stal postupně obětí dobových turbulencí a velkou část 20. století chátral. Kavárna čekala na obnovu celých 70 let a letos se dočkala. Café Herzog opět slouží veřejnosti.

Několik let trvající rekonstrukce památkově chráněného domu byla v režii města, jež ho vlastní. Samotnou kavárnu se pak rozhodl uvést opět do života profesionální fotograf Jan Záliš, který si přízemní kavárenské prostory od města pronajal. „Byl to vždy můj tajný sen. Mám za sebou hotelovou školu a k oboru jsem měl blízko. Kavárna byla v domě až do roku 1948 a tak mi přišlo i přirozené snažit se obnovit její věhlas a zašlou krásu," svěřuje se s hlavní motivací její provozovatel. Od začátku také věděl, že podstatné je vrátit místu jeho původní estetický charakter. Kavárna proto neměla působit moderně ani cool. Cílem bylo naopak ctít historické aspekty doby. A to se povedlo díky architektce Janě Ticháčkové.

„Vše se rekonstruovalo v původním duchu a i nový inventář používá tradiční materiály. Stolové desky jsou z leštěného mramoru, barová deska z černé žuly," vyjmenovává architektka. Původní barevnost interiéru řešili památkáři. Vzhledem k tomu, že místnosti dlouho využívala Lidová škola umění, vše bylo přetřeno na bílo a bylo potřeba odebrat vzorky a v laboratoři získat původní odstíny barev. Památkáři také vrátili pomocí skalpelu podobu stropu z papírmašé a znovu tak vynikly detaily unikátní stropní výzdoby. Stejně jako v době, kdy se v kavárně za kávu děkovalo „danke", dnes vypadají nástěnné plastiky, vyřezávané dveře, okenní rámy, obrazy i rámy zrcadel. „Nově se kromě inventáře vyráběly jen obklady stěn a dřevěná parketová podlaha v rastru původního stromečku. To nám víceméně definovalo celý prostor spojený se stavbou a na mě pak bylo navrhnout nový bar a zařízení interiéru tak, aby tu krásu nezabil, ale podtrhnul," doplňuje Jana Ticháčková z ateliéru vividarchitecture.

I proto se spolu s majitelem kavárny rozhodli, že většina interiérového vybavení bude od lokálních výrobců. „Chci, aby lidé, kteří k nám přijdou, znovu zažívali hrdost na umění našich krajanů, protože si myslím, že se to určitým způsobem u nás vytratilo. Je to hodně způsobené tím, že se české výrobky do interiérů nepoužívají, nebo aspoň ne v takové míře, jak by bylo vhodné. Hrdost na český um je pro nás prioritní," vysvětluje Jan Záliš. Pro inspiraci si zajel například i do Hradce Králové, kde má výrobce čalouněného nábytku vlastní kavárnu a hotel. A jejich podoba ho tak nadchla, že se Polstrin podílel na realizaci celé řady vybavení i pro Café Herzog.

„Polstrin je pro mě záruka kvality, pohodlí a hlavně dobře odvedené práce. Spolupráce je vždy velmi profesionální, přesto přátelská a pro mě je to partner, na kterého se mohu spolehnout. Když máte v hlavě vizi, kterou chcete zhmotnit, musíte mít kolem sebe ochotné parťáky, kteří vám tu myšlenku pomohou realizovat. Polstrin a jeho lidé mě nikdy nezklamali, naopak šli vždy za hranici toho, co bych čekala, že ještě budou ochotni udělat," doplňuje ho architektka Jana Ticháčková.

Výrobce sedacího nábytku se na zakázkové realizace specializuje dlouhodobě. Pro Café Herzog Polstrin speciálně vyrobil celý bar s obloženými dlaždicemi i šest metrů dlouhou čalouněnou lavici a postaral se také o montáž a doladění detailů. „Lokální výrobky jsou velmi kvalitní a mají vysokou odolnost," pochvaluje si Jan Záliš.

V interiéru jsou zastoupeny i další české značky. Křišťálový lustr dodala Preciosa, zatímco židle a další sedací nábytek značky TON dodal do Café Herzog Polstrin, který tradičního výrobce z Bystřice pod Hostýnem zastupuje ve svém hradeckém showroomu. V plánu jsou také rolety od místního výrobce Pavon, který dokáže vytvořit původní historické vzory.

Dnes se kavárna opět těší oblibě místních i návštěvníků z okolí. „Opravdu si tam přijdete jako v jiné době a o to nám šlo především. Zachovat ten luxus prvorepublikové kavárny, kam se nejdete jen napít, ale jdete se především kochat," vysvětluje Jana Ticháčková. V interiéru opět zní hudba z piana, mele se káva a voní domácí zákusky. Většina hostů sice dnes mluví česky, díky autentické renovaci, zde ale zůstává duch prvotních obyvatel znát. „Rekonstrukci takového pokladu, jakým Herzog vždy byl, dlužíme původním sudetským obyvatelům. Vybudovali zde tolik krásy a ona postupně zašla a zapomnělo se na ni. Dělalo se, že nebyla, že oni nebyli. A jejich domy pustly. A protože historii nezměníme, tak asi jediné, co může naše generace udělat, je napravit co bylo zničeno a místa jako je kavárna Herzog znovu naplnit životem," je přesvědčená Jana Ticháčková.

Text: Veronika Pařízková
Foto: Marie Kopřivová

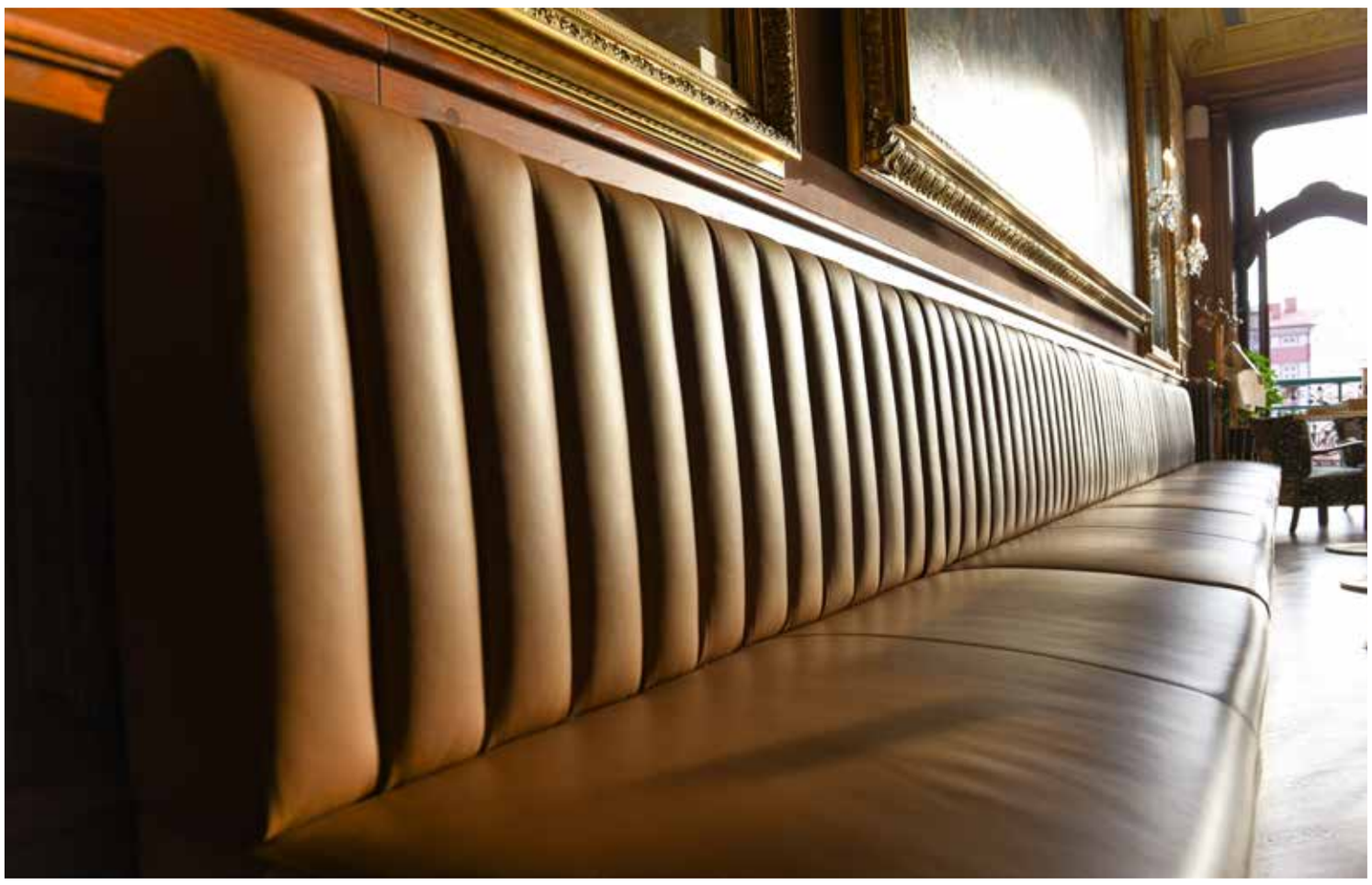

„Polstrin je pro mě záruka kvality,
pohodlí a hlavně dobře odvedené práce.
Spolupráce je vždy velmi profesionální,
přesto přátelská a pro mě je to partner,
na kterého se mohu spolehnout.“
— Jana Ticháčková, architektka

Foto: Archiv, Královéhradecká krajská centrála cestovního ruchu

Od domu až po židli

Jan Kotěra a Josef Gočár jsou známí především jako architekti, kteří pomohli utvářet moderní podobu Hradce Králové. Jejich práce však nekončila u fasád. Navrhovali také interiéry, nábytek, svítidla a další vybavení. Dům chápali jako jeden celek, v němž spolu souvisejí prostor, materiály, řemeslo i každodenní život.

Židle pro tajemníka, původní vybavení muzea,
autor Jan Kotěra, 1914, sbírka MVČ

Hlásíme se k Salonu republiky
Polstrin je pevně spjatý s Hradcem Králové, městem označovaným jako Salon republiky. K jeho architektonickému a řemeslnému odkazu se hlásíme. Je nám blízká myšlenka, že dobrý interiér nevzniká náhodně a že každý jeho prvek má mít svůj účel, promyšlenou podobu a kvalitní zpracování.

Právě proto se vracíme k Janu Kotěrovi a Josefu Gočárovi. Většina lidí je zná jako autory významných staveb. Méně se však ví, že oba navrhovali také jejich vnitřní vybavení. Neřešili pouze to, jak bude dům působit zvenčí, ale také jak se v něm bude žít, pracovat a odpočívat.

Nová architektura pro novou dobu
Na přelomu 19. a 20. století procházela evropská architektura zásadní proměnou. Doznívající historismus, který napodoboval starší slohy, se střetával se secesí a nastupující modernou. Architekti začali hledat výraz odpovídající soudobému životu, novým materiálům a možnostem výroby.

Jednou z klíčových osobností této změny byl vídeňský architekt Otto Wagner. Prosazoval, aby podoba stavby vycházela především z jejího účelu, konstrukce a použitých materiálů. Funkčnost pro něj ovšem neznamenala rezignaci na krásu. Konstrukce a materiál se naopak měly stát součástí výtvarného působení stavby.

Wagnerovým žákem byl Jan Kotěra, jeden ze zakladatelů české moderní architektury. Jeho raná tvorba ještě vycházela ze secese, postupně se však zbavovala dekorativnosti a směřovala k jednodušším, uměřenějším formám.

Dům jako umělecký celek
Kotěra navrhl například Peterkův dům v Praze, Národní dům v Prostějově, Okresní dům a budovu dnešního Muzea východních Čech v Hradci Králové. Vedle veřejných staveb se věnoval také soukromým vilám, jejich interiérům a vybavení.

Nábytek nevnímal jako předmět, který se do hotové místnosti pouze dodatečně umístí. Skříně, lavice, obložení stěn i další prvky navrhoval současně s architekturou. Jejich tvary, materiály a umístění navazovaly na členění prostoru i podobu celé stavby.

Tento přístup bývá označován německým slovem Gesamtkunstwerk – souborné umělecké dílo. Znamená to, že budova, její interiér, nábytek a výzdoba tvoří jeden promyšlený celek. Kotěrův nábytek přitom prošel podobným vývojem jako jeho stavby: od secesních dekorativních motivů k větší jednoduchosti, praktičnosti a důrazu na materiál.

Artěl: když užitný předmět získává přidanou hodnotu
Proměna se netýkala jen velkých staveb a luxusních interiérů. Nové myšlenky pronikaly také do předmětů běžného života. Významnou úlohu v tomto vývoji sehrál Artěl, sdružení založené v roce 1908, které patřilo k průkopníkům moderního českého designu.

Jeho cílem bylo kultivovat umělecké řemeslo, každodenní prostředí i vkus veřejnosti. Pozornost proto nevěnoval pouze nábytku, ale také keramice, sklu, textilu a dalším užitným předmětům. I obyčejná věc měla být nejen funkční, ale také kvalitně navržená, estetická a řemeslně dobře zpracovaná.

Dnešními slovy bychom mohli říci, že Artěl pomáhal prosadit design jako přidanou hodnotu užitného předmětu. Dobře promyšlený tvar, vhodný materiál a kvalitní zpracování mohly povýšit věc každodenní potřeby na hodnotnou součást interiéru.

Knihovna - etažer, Josef Gočár, 1912, sbírka MVČ

Toaletka z Červené vily v Krucemburku, Josef Gočár, 1910, sbírka MVČ

Artěl zároveň přispíval ke zvyšování kultury bydlení. Pomáhal bořit představu, že umění patří pouze do galerií a reprezentačních prostor. Kvalitní výtvarné řešení mělo vstupovat také do běžných domácností a kultivovat prostředí, ve kterém lidé každý den žijí. Tím sdružení vytvořilo důležitý předpoklad pro další rozvoj českého užitého umění a designu.

Od moderny ke kubismu

Jan Kotěra svým dílem i pedagogickým působením ovlivnil celou generaci českých architektů. Mezi jeho žáky patřili Pavel Janák a Josef Gočár, kteří se zařadili mezi přední představitele českého kubismu.

Český kubismus byl v evropském prostředí výjimečný tím, že nezůstal pouze u malířství a sochařství. Výrazně zasáhl architekturu, interiéry, nábytek i užité umění. Kubističtí tvůrci pracovali s ostrými hranami, lomenými plochami a geometrickými tvary připomínajícími krystaly, hranoly nebo jehlany. Snažili se narušit klidný povrch předmětu a vyvolat dojem pohybu a napětí.

Tyto nápadné formy byly velmi náročné na zpracování. Jejich uskutečnění vyžadovalo těsnou spolupráci architekta se zkušenými řemeslníky. Také proto vznikly v roce 1912 Pražské umělecké dílny, na jejichž založení se podíleli Josef Gočár, Pavel Janák, Josef Chochol a Odolen Grégr. Dílny umožňovaly převést odvážné návrhy do skutečných interiérů a nábytkových kusů.

Zatímco Artěl usiloval o obecné povznesení užité tvorby a kultury každodenního života, Pražské umělecké dílny se úzce spojily s realizací náročných návrhů moderních a kubistických architektů. Obě iniciativy však ukazují, jak důležité tehdy bylo spojení výtvarného návrhu s řemeslnou kvalitou.

Gočár nebyl jen architektem budov

Josef Gočár se nesmazatelně zapsal do architektonického a urbanistického vývoje Hradce Králové. Navrhoval však také nábytek, hodiny a svítidla. Jeho tvorba dokládá, že interiér považoval za rovnocennou součást architektury.

Ve sbírce Muzea východních Čech se dochoval výjimečný soubor nábytku, který vytvořil pro vlastní jídelnu a ložnici. Patří k němu například postel, příborník a prosklená skříň. Jednotlivé kusy zaujmou mohutnými tvary, zkosenými hranami a diagonálně skládanou dubovou dýhou. Právě směr dýhy ještě zesiluje dojem pohybu a zdůrazňuje kubistickou stavbu nábytku.

Přes výraznou výtvarnou podobu si nábytek zachovává svou praktickou funkci. Například vnitřní police prosklené skříně kopírují sklon jejích dvířek. Estetické řešení, konstrukce a způsob používání se tak spojují v jediném předmětu.

Gočárův nábytek je dnes vyhledáván pro výstavy v České republice i zahraničí. Připomíná, že architektura nekončí u vstupních dveří. Pokračuje uvnitř – v uspořádání prostoru, použitých materiálech i předmětech, kterých se každý den dotýkáme.

Právě toto spojení architektury, interiéru, designu a poctivého řemesla je součástí odkazu Salonu republiky, ke kterému máme v Polstrinu blízko.

Text: Markéta Pražáková, Martina Vlčková — Muzeum východních Čech

Těšit se do ložnice. Polstrin & Magniflex

Co vznikne, když se potká značka, která rozumí kvalitnímu spánku, se značkou, která už desítky let tvoří nábytek pro skutečný domov? Spolupráce Magniflexu a Polstrinu ukazuje, že dobrá ložnice není jen matrace a postel. Je to místo, do kterého se chceme každý večer vracet. Místo, ze kterého bychom měli ráno vstávat odpočatí do nového dne.

S Magniflexem nás pojí téměř dvacet let spolupráce. Začala přirozeně – kvalitními matracemi, které vhodně doplnily naše čalouněné postele. Postupem času jsme si ale uvědomili, že spojení obou značek má hlubší logiku než jen kombinaci dvou produktů.

Obě totiž přemýšlejí o tom, jak velký vliv má odpočinek a prostředí, ve kterém žijeme, na kvalitu našeho každodenního života.

Dobře se vyspat znamená lépe žít

Magniflex se dlouhodobě zabývá tím, jak spíme. Vývojem matrací, ergonomií a technologiemi, které mají tělu vytvořit co nejlepší podmínky pro odpočinek a regeneraci.

Spánek přitom není jen několik hodin, během kterých „nic neděláme“. Je to čas, kdy tělo nabírá sílu na další den. Správně zvolená matrace poskytuje tělu potřebnou oporu, pomáhá ulevit přetěžovaným partiím a může přispět ke kvalitnějšímu odpočinku i při obtížích se zády.

Skutečnou hodnotu kvalitního spánku poznáme i podle rána: probouzíme se s větší energií a chutí do dalšího dne.

Tělo odpočívá. A hlava také

My v Polstrinu se na stejný okamžik díváme ještě z druhé strany. Zajímá nás nejen, jak spíme, ale také kde spíme a jak se tam cítíme.

Postel není pouze konstrukce pod matrací. Je součástí interiéru, kterého se každý den dotýkáme a který ovlivňuje, jak se doma cítíme. Měkkost čalounění, příjemná látka, barvy, světlo, ticho i věci, kterými se obklopujeme, společně vytvářejí atmosféru ložnice.

Ten známý pocit, kdy je večer venku tma, den pomalu končí a my se těšíme domů. Do tepla. Do útulna. Do měkka. Do své postele.

Právě tady se světy Magniflexu a Polstrinu přirozeně propojují. Matrace vytváří podmínky pro regeneraci těla. Dobře vytvořený prostor pomáhá zklidnit mysl.

Společně tak vzniká místo pro každodenní rituál odpočinku. K dobrému spánku patří i rytmus večera – klidné jídlo, tlumené světlo a chvíle, kdy necháme den pomalu skončit.

„Ten známý pocit, kdy je večer venku tma, den pomalu končí a my se těšíme domů.
Do tepla.
Do útulna.
Do měkka.
Do své postele.“

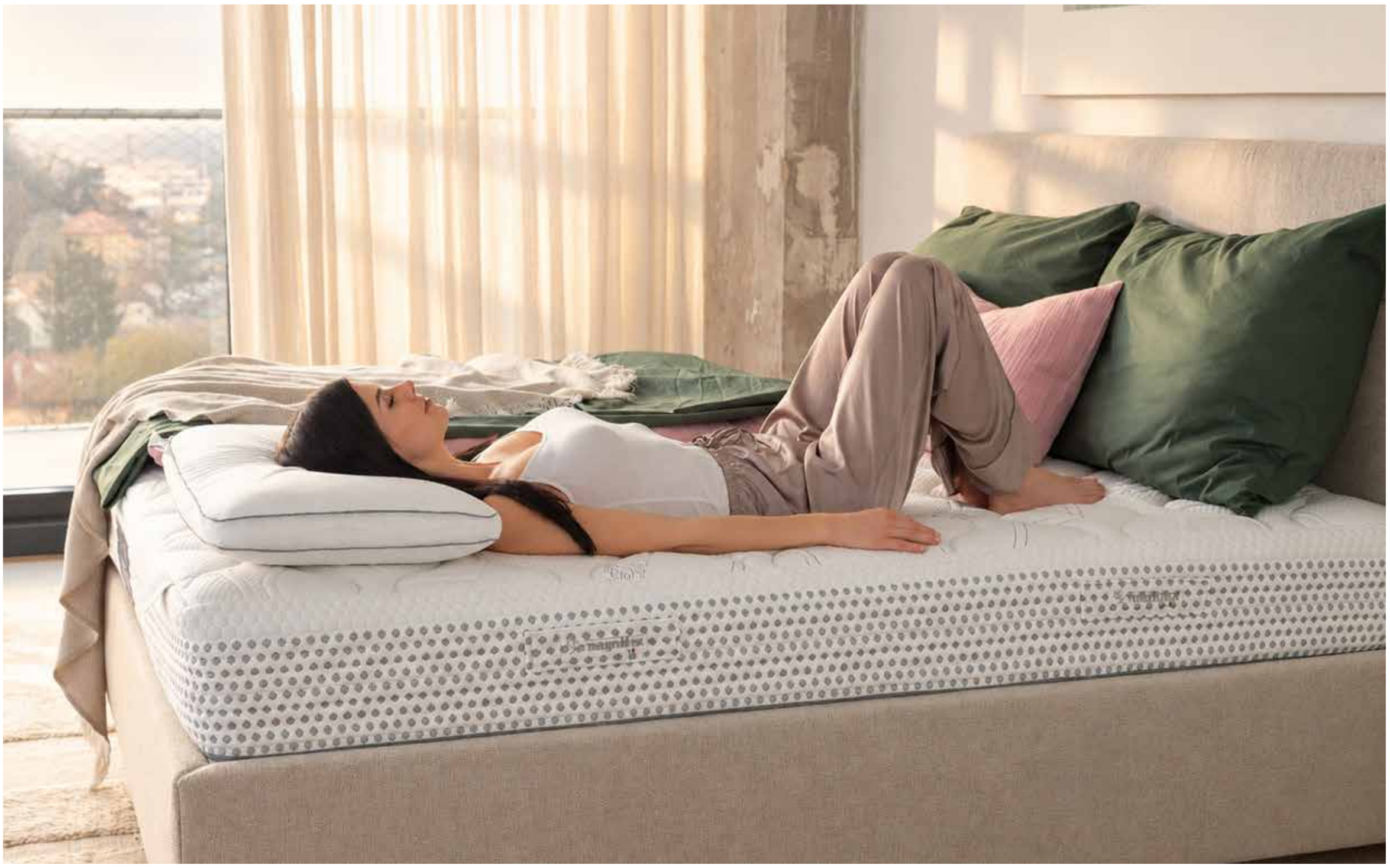

Handmade Home
Tato myšlenka úzce souvisí také s naší filozofií Handmade Home.

Pro Polstrin neznamená „handmade“ pouze způsob výroby. Je to přesvědčení, že skutečný domov nevzniká sérií anonymních předmětů. Vytvářejí ho materiály, řemeslo, detail a především lidé.

Když vzniká čalouněná postel, rozhodují i detaily, které na první pohled nemusejí být vidět. Přírodní useň například vždy stříháme ručně: zkušené oko dokáže respektovat její kresbu, vyhnout se přirozeným jizvám a vytěžit materiál s co nejmenším odpadem.

Stejnou pozornost věnujeme celému prostoru – čalouněným plochám, texturám, světlu a barvám. Ložnice nemusí být dokonalá na fotografii. Důležitější je, že je příjemná pro člověka, který v ní žije.

Matraci je potřeba zažít
Stejně osobní jako výběr postele je i výběr matrace. Každému vyhovuje jiná tuhost, jiný pocit při ležení a každý od svého spánku potřebuje něco trochu jiného. Proto je podle nás důležité matraci nejen vybírat podle technických parametrů, ale především si ji osobně vyzkoušet.

V našem showroomu najdete výběr matrací Magniflex, které můžete v klidu porovnat a vyzkoušet přímo na postelích Polstrin. Hledat tak můžete kombinaci, která bude vyhovovat vašemu tělu, způsobu spaní i představě o pohodlí.

Protože postel ani matraci nekupujeme proto, abychom se na ně dívali. Kupujeme je pro tisíce večerů, nocí a rán, které v nich strávíme.

Dvě rodinné značky, jeden společný pohled
Polstrin a Magniflex spojuje rodinné podnikání a dlouhodobý vztah ke kvalitě. V Polstrinu na čalounické řemeslo navazují další generace rodiny Pacáků.

Příběh Magniflexu začal v roce 1962 v malé dílně v toskánském Pratu, kde Giuliano Magni vyráběl první matrace. Z dílny vyrostla mezinárodní značka, která si dodnes uchovává rodinné kořeny.

Každá značka pracuje s jiným produktem a jinými zkušenostmi, obě ale míří k podobnému výsledku: aby věci, které používáme každý den, přispívaly ke kvalitě našeho života.

Ložnice to ukazuje nejlépe. Každý den v ní končí a další začíná.

Měla by být místem, kam se večer těšíme.

Polstrin & Magniflex
Těšit se do ložnice.

Foto: Archiv, Magniflex

Vyberte si matraci s odborníkem

Každému vyhovuje jiná matrace. Jiná tuhost, opora i pocit při ležení. Proto je nejlepší matraci nejen vybírat podle parametrů, ale především si ji osobně vyzkoušet.

V našem showroomu vám s výběrem pomůže odborná konzultantka Tereza Francová. Probere s vámi vaše potřeby, způsob spaní i případné obtíže se zády a doporučí matraci, která vám bude nejlépe vyhovovat.

Přijďte si matrace Magniflex vyzkoušet přímo na postelích Polstrin. V klidu, s dostatkem času a odbornou radou.

Přijďte si Polstrin zažít

Zpomalte, dejte výběru čas. My vám ho dopřejeme.

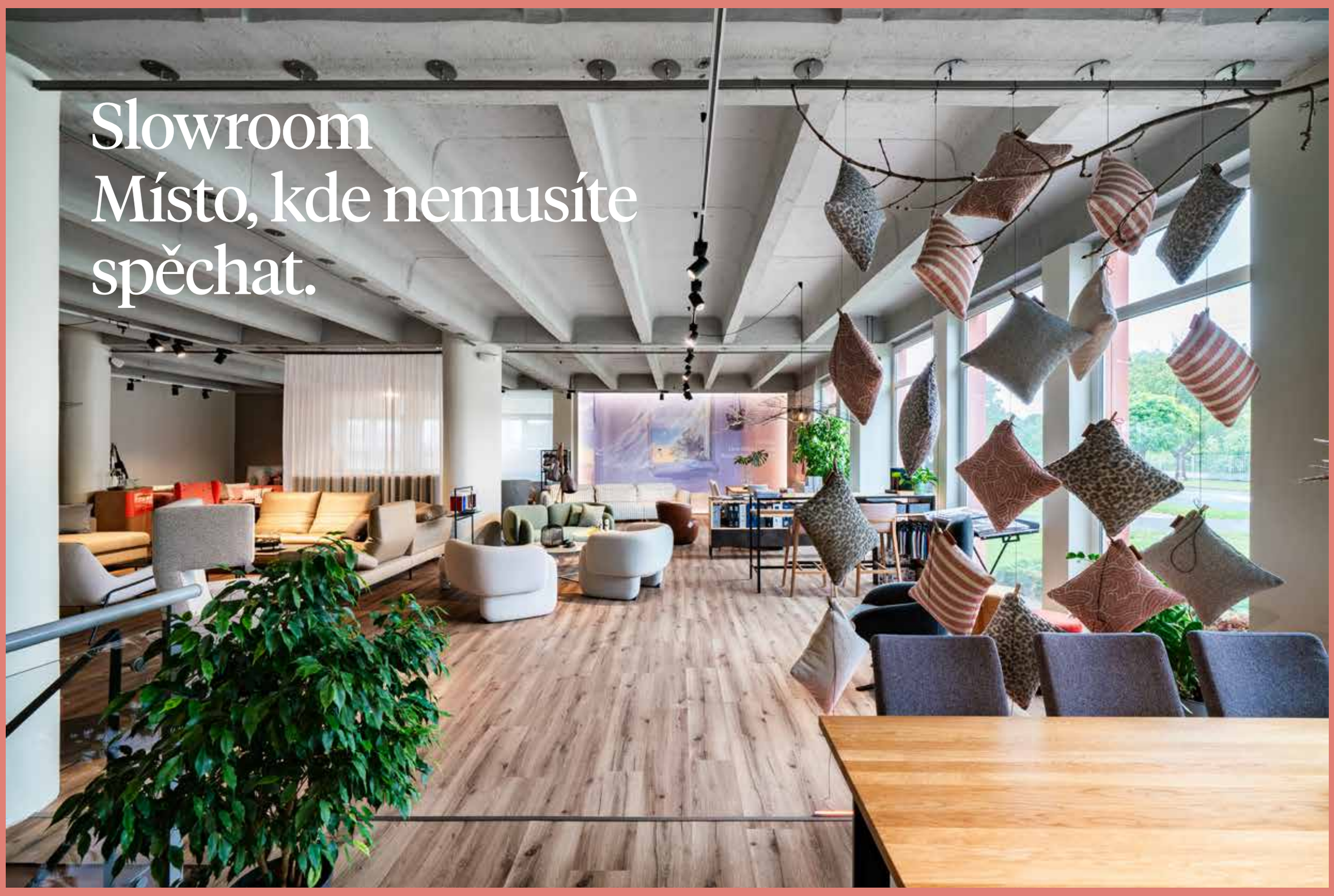

Poznejte Polstrin na vlastní kůži

Jedna návštěva může být víc než výběr nábytku. Je to cesta od prvního posazení až k pocitu, že jste našli místo, kde vám je dobře.

01 Vyzkoušejte

V klidu si vyberte.
Posaďte se, porovnávejte materiály, barvy i různé možnosti sezení. Naši odborníci vám pomohou najít řešení přesně pro vás a váš prostor.

polstrin.cz Foto: Zdeňka Kulhánková

02 Poznejte

Podívejte se do výroby.
Při exkurzi poznáte řemeslo, zkušenost i ruční práci, ze kterých vyrůstá každý náš výrobek.

Rezervujte si prohlídku výroby

Pražská třída 685
500 04 Hradec Králové

info@polstrin.cz
+420 495 057 165
polstrin.cz

Vytváříme místa,
kde je lidem dobře.

03 Ochutnejte

Posaďte se v Café.
Zažijte náš nábytek přirozeně – u kávy, snídaně nebo společného setkání.

cafepolstrin.cz

04 Prožijte

Zůstaňte přes noc.
V Polstrin hotelu poznáte, jak se v prostředí vytvořeném Polstrinem skutečně žije.

hotelpolstrin.cz